

Ahmadiyya Anjuman Isha'at Islam - Amsterdam

Er is geen God dan Allah en Mohammed is Zijn boodschapper

Feestdagen in perspectief: van spiritualiteit naar commercie

Een andere kijk op feestdagen

Feestdagen zijn vaak de hoogtepunten van het jaar. Ze brengen ons samen met familie en vrienden, creëren herinneringen en bieden momenten van rust en bezinning. Maar terwijl we genieten van de lichtjes, cadeaus en tradities, is het goed om stil te staan bij de vraag: wat vieren we eigenlijk? Zijn feestdagen nog een reflectie van hun oorspronkelijke betekenis, of zijn ze vooral een commercieel spektakel geworden?

In dit artikel beschouwen we feestdagen zoals ze in het Westen worden gevierd en reflecteren we op hun wortels en de manier waarop ze tegenwoordig invulling krijgen. We vergelijken deze met de zogenaamde 'islamitische feestdagen' en onderzoeken hoe deze in de islam worden beleefd. Wat kunnen deze twee werelden ons leren over wat het betekent om te vieren?

Westerse feestdagen: van spiritualiteit naar commercie

Westerse feestdagen hebben vaak diepe historische wortels, meestal in heidense rituelen of christelijke tradities. Denk aan Kerstmis, Pasen en Valentijnsdag, die oorspronkelijk bedoeld waren als momenten van spirituele verdieping, herdenking of viering. Maar hoe zien we deze dagen vandaag? Voor veel mensen zijn ze een combinatie van gezelligheid, familie en... consumptie.

In de moderne tijd hebben bedrijven zoals Coca-Cola en Hallmark een enorme rol gespeeld in hoe deze dagen worden ingevuld. Het beeld van de vrolijke, dikke kerstman in rood-witte kleding? Dat danken we deels aan Coca-Cola. En wie denkt aan Valentijnsdag zonder bloemen en chocolade, gecommmercialiseerd door de marketingmachines van Hallmark en Ferrero?

Toch is het belangrijk om ook de positieve aspecten te benoemen. Deze dagen brengen mensen samen en creëren tradities. Families komen bij elkaar rond een rijkelijk gevulde tafel, kinderen ervaren de magie van cadeaus, en geliefden vieren hun genegenheid voor elkaar. Maar het is moeilijk te negeren dat voor veel mensen de nadruk verschuift naar het kopen van cadeaus, versieringen en het plannen van uitgebreide festiviteiten.

Feestdag	Oorsprong en historisch perspectief	Commercialisering en geschatte uitgaven
Kerstmis	Religieus feest, oorsprong in midwintervieringen en de viering van de geboorte van Jezus Christus.	<ul style="list-style-type: none"> • Sterk beïnvloed door bedrijven zoals Coca-Cola (kerstman) en detailhandel (cadeaus, decoraties). • Grote rol voor e-commerce (Amazon, Bol.com) en supermarkten. • Uitgaven: cadeaus, eten/drinken (kerstdiners), decoraties, reizen (familiebezoeken, vakanties). • Wereldwijde uitgaven: \$2000 - \$2500 miljard.
Valentijdsdag	Begon als religieuze viering ter ere van Sint Valentijn, later romantisch geïnterpreteerd in de middeleeuwen.	<ul style="list-style-type: none"> • Gecommercialiseerd door bedrijven zoals Hallmark (kaarten) en bloemenleveranciers (bijv. Fleurop). • Chocolade-industrie (Nestlé, Ferrero) en juweliers spelen een grote rol. • Uitgaven: cadeaus (sieraden, bloemen, chocolade), diner en uitjes. • Wereldwijde uitgaven: \$65 - \$85 miljard.
Pasen	Christelijke viering van de wederopstanding van Jezus Christus, met wortels in het Joodse Pesach. Voorafgaand aan Pasen wordt de veertigdagentijd gehouden, een periode van vasten, bezinning en gebed.	<ul style="list-style-type: none"> • Gedreven door de chocolade-industrie (bijv. Lindt, Cadbury) en decoratiebedrijven (paaseieren, manden). • Supermarkten en restaurants spelen in op paasbrunches. • Uitgaven: chocolade/snoep, decoraties, maaltijden (brunches/diners). • Wereldwijde uitgaven: \$45 - \$60 miljard.

De spirituele kern van christelijke feestdagen

Niet alle feestdagen zijn even sterk gecommmercialiseerd. Pinksteren, Hemelvaart en Goede Vrijdag behouden voor veel gelovigen hun spirituele kern. Deze dagen worden gevierd in stilte en met bezinning.

Vanuit het Ahmadiyya-perspectief krijgen deze feestdagen echter een andere invulling. De beweging wijst erop dat de traditionele christelijke opvattingen over de kruisiging, dood en hemelvaart van Jezus niet stroken met hun interpretatie. Voor Ahmadi's stierf Jezus een natuurlijke dood, en Goede Vrijdag wordt niet gezien als een marteldood, maar als een moment van reflectie op de verspreiding van een onjuiste interpretatie.

Ahmadiyya Anjuman Isha'at Islam - Amsterdam

Er is geen God dan Allah en Mohammed is Zijn boodschapper

Deze analyse toont aan dat feestdagen niet alleen hun commerciële, maar ook hun theologische invulling drastisch kunnen veranderen. Tegelijkertijd onderstreept het hoeveel werk de Ahmadiyya-beweging nog te verzetten heeft om de misopvattingen rondom de dood, herrijzenis en hemelvaart van Jezus recht te zetten.

Islamitische feestdagen: een viering van spiritualiteit en verbinding

Hoewel de islam officieel geen feestdagen kent, zijn er twee bijzondere dagen die moslims wereldwijd vieren: Eid-ul-Fitr en Eid-ul-Adha. Deze dagen staan niet in het teken van consumptie, maar van zelfreflectie, solidariteit en naastenliefde.

Eid-ul-Fitr: Dit feest markeert het einde van de Ramadan, een maand van vasten, zelfreflectie en toewijding aan God. Hoewel het in Nederland vaak het 'Suikerfeest' wordt genoemd, ligt de nadruk in werkelijkheid op dankbaarheid en spirituele groei. Een belangrijk element van Eid-ul-Fitr is dat moslims die niet kunnen vasten, aalmoezen geven aan de minderbedeelden. Daarnaast is Ramadan de maand waarin wereldwijd het meeste wordt gedoneerd door moslims

Eid-ul-Adha: Het offerfeest staat symbool voor het opofferen van slechte gewoontes en zelfverbetering, gesymboliseerd door het slachten van een dier. Dit vlees wordt gedeeld met familie, burens en vooral met de armen, wat gemeenschapsgevoel en zorg voor anderen benadrukt. Dit versterkt sociale cohesie en compassie.

Wat aan viering en bezinning voorafgaat

Een opvallend verschil tussen westerse en islamitische feestdagen is wat er aan bezinning en viering voorafgaat. Westerse feestdagen, zoals Kerstmis en Oud en Nieuw, worden vaak voorafgegaan door consumptie, plezier en overvloed, met drukke winkelstraten, uitbundige

diners en groots vuurwerk. In de islam ligt de nadruk juist op soberheid en spirituele inspanning, zoals vasten tijdens de Ramadan of de inspanningen van de bedevaart. Deze voorbereiding verdiept de bezinning en geeft de viering een diepere spirituele betekenis. Dit verschil laat zien hoe spiritualiteit en zelfreflectie in de islam centraal staan, terwijl bezinning in het Westen vaak wordt gekoppeld aan momenten van overvloed.

Dagelijkse reflectie en intentie in de islam

Waar in het Westen goede voornemens vaak een jaarlijks ritueel zijn rond de jaarwisseling, zijn moslims dagelijks bezig met reflectie en intentie door middel van hun gebeden. Elk gebed biedt een moment van zelfevaluatie en de kans om goede voornemens te maken voor de komende uren of dag.

Daarnaast biedt het gebed niet alleen ruimte voor reflectie, maar ook voor monitoring. Tijdens het gebed evalueert een moslim niet alleen zijn intenties, maar kijkt hij ook hoe goed hij deze naleeft. Dit creëert een structuur van voortdurende verbetering en bewustzijn, iets wat vaak ontbreekt bij het jaarlijkse ritueel van goede voornemens in het Westen.

Reflectie op feestdagen

Feestdagen zijn een spiegel van de waarden die een samenleving belangrijk vindt. In het Westen zijn veel feestdagen geëvolueerd van spirituele momenten naar commerciële fenomenen, gedreven door economische belangen en marketingstrategieën. Toch brengen ze ook vreugde, tradities en familie samen.

In de islam worden feestdagen daarentegen gebruikt als momenten van zelfreflectie, dankbaarheid en solidariteit. Ze richten zich op innerlijke groei en het versterken van gemeenschapsbanden, waarbij commercie nauwelijks een rol speelt. Maar als moslims moeten we waakzaam zijn. Ook wij kunnen het risico lopen onze feestdagen te commercialiseren door de nadruk te leggen op eten, cadeaus en uiterlijk vertoon, in plaats van op de spirituele kern van deze dagen. Dit maakt deel uit van de bredere strijd tegen Dajjal: het materialisme dat probeert onze waarden en doelen te overschaduwen.

Toch moeten we hierin niet cynisch of negatief worden naar anderen toe. In plaats van te veroordelen, kunnen we op een passende en vriendelijke manier een spiegel voorhouden. Door zelf een voorbeeld te zijn van hoe feestdagen ingezet kunnen worden voor spirituele groei, solidariteit en gemeenschapszin, kunnen we anderen inspireren om hetzelfde te doen.